

Dosarul nr. 2ra-1413/17

Instanța de fond: Judecătoria Briceni – A. Andronache

Instanța de apel: CA Bălți – I. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

ÎNCHIEIRE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Oleg Elenciuc,
în cauza civilă la acțiunea lui Oleg Elenciuc împotriva Serviciului Vamal
privind încălcarea dreptului la muncă și restabilirea la locul de muncă,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 16 martie 2017, prin care s-a
admis apelul declarat de Serviciul Vamal, s-a casat hotărârea Judecătoriei Briceni din
data de 14 decembrie 2016 cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii,

C O N S T A T Ă :

Oleg Elenciuc la data de 01 august 2016 a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Vamal privind recunoașterea ordinului din data de 30 mai 2016
ca fiind emis legal, recunoașterea raportului de muncă în temeiul contractului
individual de muncă nr. 164 din 03 martie 2010 ca fiind prelungit la inițiativa
angajatorului, recunoașterea ordinului nr. SV 575-p din 06 iunie 2016 ca fiind emis
ilegal și cu încălcarea legislației muncii, restabilirea în funcția deținută de inspector al
Biroului Vamal Briceni începând cu data de 06 iunie 2016, încasarea salariului pentru
absența forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral în mărime de
două salarii medii în mărime de 8 000 lei (f.d. 1-6).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în conformitate cu contractul
individual de muncă nr. 164 din 03 martie 2010 a fost angajat în funcție de inspector
al Postului vamal Criva – Mămăliga (auto), pe termen determinat de un an.

În conformitate cu acordul adițional nr. 2 din 06 iunie 2011 la contractul
individual de muncă nr. 164 din 03 martie 2010, durata contractului a fost prelungită
până la data de 06 iunie 2016, pe un termen de 5 ani.

Pe data de 30 mai 2016, cu o săptămână înainte de expirarea termenului
contractului, angajatorul a emis ordinul nr. 49 p/i cu privire la cursurile de formare
profesională a colaboratorilor vamali de execuție din cadrul posturilor vamale, în
perioada de la 06 iunie 2016 până la 10 iunie 2016.

La data de 06 iunie 2016, Oleg Elenciuc, deplasându-se la Centrul de instruire a
colaboratorilor vamali, s-a înregistrat ca participant și a luat parte cu colegii la
ascultarea cursurilor de perfecționare. Ulterior, în prima jumătate a zilei, el a fost
informat despre faptul încetării raportului de muncă, în legătură cu expirarea
termenului contractului individual de muncă.

Suplimentar prin scrisoarea nr.28/26-63-249 din data de 08 iunie 2016 a fost informat despre încetarea raporturilor de serviciu, în urma expirării termenului contractului individual de muncă nr.164 din 03 martie 2010.

În opinia reclamantului angajatorul Serviciul Vamal a încălcat legislația muncii, ori funcția sa de inspector vamal al Serviciului Vamal are statut de funcționar public cu funcții de răspundere și în raporturile de muncă se aplică prevederile Codului Muncii și Legilor speciale - Legea serviciului în organele vamale nr. 1150- XIV din 20 iulie 2000 și Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008.

În acest sens, reclamantul face referire la prevederile art. 3 și 8 din Legea serviciului în organele vamale și art. 82 lit. f), art. 83 alin. 4 ale Codului Muncii. Serviciul Vamal la data de 30 mai 2016, cu o săptămână înainte de expirarea termenului contractului, urma să solicite încetarea relațiilor contractuale și informarea despre intenția de a înceta aceste relații, însă, dimpotrivă, la data de 30 mai 2016 a emis ordinul cu privire la formarea profesională a colaboratorilor vamali, inclusiv și a lui Oleg Elenciuc. Consideră, că astfel Serviciul Vamal a prelungit relațiile de muncă cu angajatul.

Ulterior, la data de 06 iunie 2016 de către Serviciul Vamal a fost emis Ordinul SV nr.573-p de încetare a relațiilor de muncă, care nu i-a fost adus la cunoștință contra semnătură. De asemenea, angajatorul nu a anulat și nu a modificat ordinul nr. 49 p/i din 30 mai 2016.

Prin urmare, angajatorul a emis două ordine contradictorii, ambele fiind valabile, pe de o parte prelungeste cu el contractul de muncă, pe de altă parte în grabă îl încetează, fără a-i aduce la cunoștință ordinul de încetare a raporturilor de muncă în ziua eliberării.

Indică, că la data de 22 iunie 2016 a depus cerere către Serviciul Vamal privind soluționarea litigiului pe calea amiabilă, dar prin scrisoarea nr. 28103-10982 din 15 iulie 2016, Serviciul Vamal i-a refuzat, comunicându-i, că raporturile de serviciu au fost încetate în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă.

În opinia reclamantului este îndreptățit să solicite recunoașterea nulă a ordinului nr. SV 575-p din 06 iunie 2016, ori acesta a fost emis cu încălcarea legislației muncii.

Consideră, că din vina angajatorului Oleg Elenciuc a fost lipsit o perioadă de timp de dreptul său de a munci și de surse de venit, el având doi copii minori în vârstă 5 și 1,5 ani și soția, care se află în concediul de îngrijire a copilului minor, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Briceni din data de 14 decembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Oleg Elenciuc, s-a anulat ordinul Serviciului Vamal nr. 573-p din 06 iunie 2016 cu privire la încetarea raporturilor de muncă, s-a restabilit Oleg Elenciuc la locul de muncă la Serviciul Vamal în funcția de inspector al Biroului vamal Briceni, începând cu data de 06 iunie 2016, s-a încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Oleg Elenciuc salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu data de 06 iunie 2015 și până la restabilirea în serviciu, s-a încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei (f.d. 63, 70-81).

Curtea de Apel Bălți, prin decizia din data de 16 martie 2017 a admis apelul declarat de Serviciul Vamal, a casat hotărârea Judecătoriei Briceni din data de 14 decembrie 2016, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă (f.d. 101,102-109).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 13 mai 2017 Oleg Elenciuc a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel (f.d. 119).

În motivarea recursului recurentul Oleg Elenciuc a menționat, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, instanța de apel la examinarea litigiului a aplicat legea contenciosului administrativ, deși urma să fie aplicat Codul Muncii și Legile speciale nr. 1150 –XIV din 20 iunie 2000 serviciului în organele vamale și nr. 158 –XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

La data de 05 iulie 2017 Serviciul Vamal a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, indicând că Oleg Elenciuc s-a adresat în instanță cu depășirea termenului de prescripție (f.d. 125-128).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 16 martie 2017.

Recursul depus de către Oleg Elenciuc la data de 13 mai 2017, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Oleg Elenciuc este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Oleg Elenciuc asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Oleg Elenciuc inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției

DISPUNE :

Recursul declarat de Oleg Elenciuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas